

- 3) Artykuł 52 ust. 3 dyrektywy 2007/64 należy interpretować w ten sposób, że przyznaje on państwowemu członkowskemu uprawnienie do ustanowienia ogólnego zakazu pobierania przez odbiorców opłat od płatnika za korzystanie z jakiegokolwiek instrumentu płatniczego, o ile przepisy krajowe w całości biorą pod uwagę potrzebę pobudzenia konkurencji i korzystania z wydajnych instrumentów płatniczych, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 73 z 10.3.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 10 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny – Polska) – Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Bydgoszczy

(Sprawa C-190/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Artykuły 63 TFUE i 65 TFUE — Podatek dochodowy od osób prawnych — Różnica w traktowaniu pomiędzy dywidendami wypłacanymi funduszom inwestycyjnym będącymi rezydentami a dywidendami wypłacanymi funduszom inwestycyjnym niebędącymi rezydentami — Wykluczenie zwolnienia podatkowego — Nieuzasadnione ograniczenie)

(2014/C 175/05)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Wojewódzki Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy (Polska) – Wykładnia art. 63 i 65 TFUE – Swoboda przedsiębiorczości i swobodny przepływ kapitału – Przepisy podatkowe zwalniające z podatku dochodowego od osób prawnych dywidendy wypłacane funduszom inwestycyjnym mającym siedzibę na terytorium państw członkowskich, lecz wykluczające możliwość skorzystania z tego zwolnienia przez fundusze inwestycyjne mające siedzibę w państwach trzecich

Sentencja

- 1) Artykuł 63 TFUE dotyczący swobodnego przepływu kapitału znajduje zastosowanie do sytuacji, takiej jak rozpatrywana w sprawie w postępowaniu głównym, w której na mocy krajowych przepisów podatkowych ze zwolnienia podatkowego nie mogą korzystać dywidendy wypłacane przez spółki mające siedzibę w państwie członkowskim na rzecz funduszu inwestycyjnego mającego siedzibę w państwie trzecim, podczas gdy fundusze inwestycyjne mające siedzibę we wspomnianym państwie członkowskim korzystają z takiego zwolnienia.
- 2) Artykuły 63 TFUE i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom podatkowym państwa członkowskiego takim jak rozpatrywane w sprawie w postępowaniu głównym, na podstawie których ze zwolnienia podatkowego nie mogą korzystać dywidendy wypłacane przez spółki mające siedzibę w tym państwie członkowskim na rzecz funduszu inwestycyjnego mającego siedzibę w państwie trzecim w zakresie, w jakim istnieje pomiędzy tym państwem członkowskim a rozpatrywanym państwem trzecim zobowiązanie umowne do wzajemnej pomocy administracyjnej, które umożliwia krajowym organom podatkowym zweryfikowanie informacji przekazanych ewentualnie przez fundusz inwestycyjny. Do sądu odsyłającego należy zbadanie, w ramach sprawy w postępowaniu głównym, czy mechanizm wymiany informacji przewidziany w ramach tej współpracy rzeczywiście umożliwia polskim organom podatkowym zweryfikowanie, w stosownym wypadku, informacji dostarczonych przez fundusze inwestycyjne z siedzibą na terytorium Stanów Zjednoczonych Ameryki dotyczących warunków ich tworzenia i działania, w celu ustalenia, czy prowadzą one działalność w ramach regulacyjnych równoważnych z ramami regulacyjnymi Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 14.7.2012.